

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Sipos Ottó pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve** felperesnek - a dr. Lesch Katalin jogtanácsos által képviselt **Budapest III. Kerület Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat Polgármesteri Hivatal** (1033 Budapest, Fő tér 3.) alperes ellen **kártérítés** iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. január 23-án meghozott és a 18.P.631.558/2004/21-I. számú ítélettel kiegészített 18.P.631.558/2004/21. számú ítélete ellen a felperes 22. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Dr. Sipos Ottó pártfogó ügyvédi díját 7.200 (hétezer-kétszáz) forintban állapítja meg, melyből 6.000 (hatezer) forint a munkadíj és 1.200 (ezerkétszáz) forint az áfa. Megkeresi a Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a fenti összegű pártfogó ügyvédi díjat fizesse ki.

A pártfogó ügyvédi díjat és a fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében a Ptk. 339. § (1) bekezdése és 355. § (1)-(2) bekezdése alapján 49.800.000 Ft és annak 1997. április 10-től a kifizetés napjáig járó, a mindenkor költésvetési törvényben meghatározott mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresete ténybeli alapjaként előadta,

hogyan az alperes jogalap nélkül szállította el a tulajdonát képező 19 gépkocsit, majd azokat felszólítása és ígérete ellenére sem volt hajlandó visszaszolgáltatni, azóta pedig a gépkocsik eltűntek, megsemmisültek.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatta. Hangsúlyozta, hogy jogerős határozattal kötelezte a felperest a közterület-foglalási engedély nélkül tárolt gépjárművek elszállítására, és miután ennek a felperes önként nem tett eleget, a határozatot végrehajtotta. Ezután a felperes az alperes megbízottjának telephelyéről a gépjárműveket többszöri felszólítása ellenére sem szállította el.

Az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletével elutasította a keresetet. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 Ft perkoltséget. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd munkadíját 14.400 Ft-ban állapította meg, egyben felhívta a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalát, hogy a munkadíjat az ítélet jogerőre emelkedését követően az ellátmányból utalja ki a pártfogó ügyvédnek. Rendelkezése szerint a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 900.000 Ft kereseti illeték az állam terhén marad.

Ítéletének indokolásában idézte a Ptk. 339. § (1) bekezdését és 349. §-át, továbbá a 38/1993. (XII. 27.) Fővárosi Közgyűlési rendelet 39. § (1) bekezdését, 40. § (1) bekezdését, 41. § (1) és (3) bekezdését, 42. § (1)-(2) bekezdését, 43. § (3) bekezdését, 44. § (1) bekezdését. Megállapította, hogy a perben a felperesnek kellett bizonyítania az alperes jogellenes magatartását. Tényként rögzítette, hogy az alperes 1994-től kezdődően több alkalommal felszólította a felperest gépjárműveinek elszállítására, mert a felperes a jogszabály értelmében közterület-foglalási engedély nélkül semmilyen járművet nem tárolhatott volna 30 napon túl közterületen. A felperes 1997. április 11-től a közterületről elszállított gépjárműveket felszólítás ellenére sem szállította el, az ezen a napon az alperes ügyfélszolgálati irodájában felvett jegyzőkönyv pedig csak azt bizonyítja, hogy a felperes az okiratban rögzített nyilatkozatot tette, azt azonban már nem, hogy az alperes megbízottjának telephelyén tárolt gépkocsik kiadását a megbízott társaság megtagadta. Minthogy az alperes a jogszabályoknak megfelelően járt el, jogellenes magatartása hiányában a kártérítési felelősség egyik szükségképpen eleme hiányzik, és ezért a további törvényi feltételek vizsgálata nélkül utasította el a keresetet. Megjegyezte egyben, hogy a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdésében írt kötelezettsége ellenére kárának összecszerűségét sem bizonyította a perben. A perkoltségról, a kereseti illetékről és a felperest képviselő pártfogó ügyvéd munkadíjáról a Pp. 78. és 84. §-a, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet és a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet alapján rendelkezett.

A kiegészített ítélet elleni fellebbezésében a felperes azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatva adjon helyt a Polgármesteri Hivatallal szemben előterjesztett és fenntartott keresetének.

Hangsúlyozta, hogy az elszállított személygépkocsiknak szinte mindegyike rendelkezett állandó vagy ideiglenes forgalmi engedéllyel. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte az általa bejelentett tanú meghallgatását, és

indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a tanút hallgassa meg. Fellebbezése mellékleteként csatolta az alperes 1997. április 14-én kelt, a perbeli gépkocsikat tároló társaságnak írt és a gépkocsik kiadásáról szóló levelét.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletének nem volt a Pp. 228. § (4) bekezdése szerint fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért az ítéletet a másodfokú bíróság egészében bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és jogi indokolásának lényegével is egyetértett, a fellebbezés miatt azonban kiemeli a következőket.

A felperes kára megtérítésére kérte kötelezni az alperest, helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek igénye sikeres érvényesítéséhez - többek között - az alperes jogellenes magatartását kellett bizonyítania, és a perben lefolytatott bizonyítás eredményeként azt is helyesen állapította meg, hogy ennek a ténynek a perbeli bizonyítása elmaradt. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az alperes magatartásának jogellenességét a felperes fellebbezéséhez mellékelte - a 2005. május 12-i tárgyaláson már felmutatott és a 6. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldalának utolsó bekezdésében rögzített tartalmú - okirat nemhogy nem bizonyítja, hanem egyenesen cáfolja. Ebben az okiratban ugyanis az alperes arra szólította fel megbízottját, hogy a gépkocsikat az előírt 90 napon belül költségtérítés nélkül adja át a felperesnek.

A perben csatolt okiratok sem az alperes jogellenes magatartását, sem a keresetben megjelölt összegű kár bekövetkeztét nem bizonyítják. A felperesnek az elsőfokú eljárásban megjelölt tanú meghallgatására irányuló további indítványa pedig nem volt alkalmas az alperes kártérítési felelősségének megállapításához szükséges három feltétel - a kár bekövetkezte, az alperes jogellenes magatartása és az ezek közötti okozati összefüggés - együttes fennállásának bizonyítására, mert az azzal bizonyítani kívánt tények nem foglalták magukba a bizonyítandó tények mindegyikét. Minthogy a Pp. 163. § (1) bekezdése értelmében a bíróságnak csak a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett kell bizonyítást elrendelnie, a bíróságnak a bizonyítással kapcsolatos előbbi kötelezettsége nem terjed ki arra a tényre, amelyiknek a valósága az érdemi döntést semmilyen módon nem befolyásolja. Helyesen döntött ezért az elsőfokú bíróság, amikor a felperes által megjelölt tanú meghallgatását - mint a per elbírálása szempontjából szükségtelen bizonyítást - mellőzte.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

A személyes költségmentességben részesített felperes eredménytelen fellebbezése miatt a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 5. § (3) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján a pártfogó ügyvéd díját és a fellebbezési eljárási illetéket is az állam viseli. Az áfával növelt összegű pártfogó ügyvédi munkadíjat a másodfokú bíróság a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdés b) pontjának és (2) bekezdésének alkalmazásával állapította meg. Az alperesnek a másodfokú eljárásban nem volt perköltségigénye, ezért annak viseléséről a másodfokú bíróságnak sem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2007. szeptember 4.

Dr. Tölg-Molnár László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hőbl Katalin s.k.
előadó bíró

. Madarász Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: